

Kenž Duch teje kšachnosći a Boga jo, nad wami wotpo-
 zywa (1. Petr. 4, 14). A ten samy Duch fchylnogo
 troschta nebužo waš tež we smerschi spuscežisch. Za smersch!
 zaschne słowo! kral tych slěkaňow! Ale wašcha hutschoba
 se nelěkaj, a se neboj! wjašel se, och luba duscha! teke
 we smerschi zo ten swěty Duch twój troschtač bysch, won
 zo fche ste duchy wot tebe sagnasch, won zo schi psches
 ten schamny doł teje smerschi pschewožisch a twoju tužyzu
 do nimerneho wjašela pschehobroschisch.

Dajšcho nam k nomu tač bjatowasch:

D swěty Duch, ty hušchy dar,
 Ty troscht nam dawašch wěrnie;
 Psched zartom byž našch hoplewač,
 Kenž liche smy nimerne
 Psches Krista martru žałošnu;
 Hobrosch wot našch fchu tužyzu;
 Na to se my spuscežamy.

Amen.

(K huspiwaňu se goži kuzdny swětkowny kjarliž: Nr. 104
 —114; a 470—471. Rasowasch možošcho hysceži 1.
 Cor. 12.)